RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1303/78

af 12. juni 1978

om ydelse af finansiel støtte til demonstrationsprojekter til energibesparelse

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 2 i traktaten har Fællesskabet til opgave at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion og en øget stabilitet;

i den nuværende energisituation vil en nedsat vækstrate for energiforbruget kunne bidrage effektivt til at nå disse mål;

i sin resolution af 17. september 1974 om en ny strategi for Fællesskabets energipolitik (3) godkendte Rådet som målsætning en »nedsættelse af vækstraten for forbruget i de enkelte stater ved foranstaltninger, der tilsigter rationel anvendelse og besparelse af energi, uden at målsætningerne for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling herved sættes på spil«;

fremme af aktiviteter til demonstration af nye former for teknik, der direkte medfører energibesparelser ved en bedre udnyttelse af den anvendte energi, udgør et middel til at nå dette mål;

Fællesskabet og medlemsstaterne har vedtaget en række forsknings- og udviklingsprogrammer på energibesparelsesområdet; et fællesskabsprogram for støtte til demonstrationsprojekter med henblik på energibesparelser bør bidrage til, at resultaterne af sådanne forsknings- og udviklingsbestræbelser udnyttes fuldt ud;

det tilkommer i første række industrien at påtage sig finansieringen af sådanne aktiviteter; dog bør der på grund af de risici og de betydelige investeringer, som sådanne aktiviteter indebærer, især i tilfælde af anvendelse af former for teknologi,som der ikke er gjort forsøg med i fuld målestok, og som ikke er markedsført, åbnes mulighed for, at Fællesskabet yder støtte hertil, især i tilfælde af, at deres gennemførelse kan være til fordel for Fællesskabet som helhed;

ydelse fra Fællesskabets side af de påtænkte fordele må ikke ændre konkurrencevilkårene på en måde, der er uforenelig med principperne i traktatens bestemmelser herom;

da det påkrævet at begrænse en sådan støtte til det strengt nødvendige, må Fællesskabet disponere over alle midler til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, hvilke fordele det kan drage af gennemførelsen af sådanne projekter, og hvorvidt de er i overensstemmelse med Fællesskabets energipolitiske målsætninger;

under hensyntagen til mulighederne for samordning bør Fællesskabet med henblik herpå have kendskab til den støtte, som den, der foreslår projektet, vil kunne modtage, eller som han kan påregne i medfør af fællesskabsforanstaltninger, nationale eller andre foranstaltninger;

med henblik herpå og til gengæld for de indrømmede fordele må støttemodtagerne påtage sig forpligtelser over for Fællesskabet;

traktaten indeholder ikke særlig hjemmel hertil —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet kan på de i denne forordning fastsatte betingelser yde finansiel støtte til gennemførelsen af sådanne fællesskabsdemonstrationsprojekter som defineret i artikel 2, som betyder en væsentlig bedre udnyttelse af den anvendte energi.

Artikel 2

Fællesskabsdemonstrationsprojekterne skal vedrøre opførelsen af anlæg, hvortil der i fuld målestok anvendes nyt udstyr, nye processer eller produkter, som gi-

(1) EFT nr. C 299 af 12. 12. 1977, s. 50.
(2) EFT nr. C 287 af 30. 11. 1977, s. 7.
(3) EFT nr. C 153 af 9. 7. 1975, s. 1.

ver mulighed for betydelige energibesparelser. I forbindelse med hvert fællesskabdemonstrationsprojekt skal anvendes en ny teknik, en ny proces eller et nyt produkt eller på en ny måde anvendes allerede kendt teknik, processer eller produkter. Listen over mulige anvendelsesområder findes i bilaget.

Et fællesskabsdemonstrationsprojekt skal opfylde følgende betingelser :

— det skal være af sådan art, at der hermed tilskyndes til opførelse af andre lignende anlæg i Fællesskabet samt frembyde reelle muligheder for erhvervsmæssig udnyttelse ;

— finansiering heraf er på grund af de risici eller de betydelige investeringer, som sådanne aktiviteter indebærer, ikke sikret på tilfredsstillende måde med hensyn til demonstration af potentielt rentable projekter.

Artikel 3

Ansvaret for projekt hvert skal påhvile en fysisk person eller en juridisk person stiftet i overensstemmelse med de retsforskrifter, som gælder i medlemsstaterne.

Hvis stiftelsen af en juridisk person med handleevne til at udføre et projekt påfører de deltagende virksomheder ekstra byrder, kan dette projekt gennemføres blot ved samarbejde mellem fysiske eller juridiske personer. I så tilfælde påhviler ansvaret for de forpligtelser, som følger af fællesskabsstøtten, disse personer solidarisk.

Artikel 4

Støtten til et projekt kan tage form af et finansielt bidrag fra Fællesskabets side til dette projekt og skal tilbagebetales på visse vilkår samt ydes inden for rammerne af de bevillinger, der er afsat til dette formål på Fællesskabernes almindelige budget, og under hensyntagen til enhver finansiel støtte, som modtages eller forventes modtaget til projektet fra Fællesskabet, fra national eller anden side, samt til den risiko, de ansvarlige for projektet må påtage sig direkte.

Denne støtte kan normalt ikke andrage mindre end 25 % eller mere end 49 % af de samlede omkostninger ved projektet. Støttens størrelse vil blive fastsat for hvert enkelt projekt i overensstemmelse med den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde og under behørig hensyntagen til enhver modtaget eller påregnet støtte.

Artikel 5

1. Ethvert projekt fra personer eller virksomheder i Fællesskabet behandles af Kommissionen efter offentligt udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på grundlag af følgende oplysninger, som skal meddeles af ansøgerne :

— en detaljeret beskrivelse, herunder tilrettelæggelsen af forvaltningen, af projektet og de energibesparelser, som kan opnås.

— terminerne for projektets gennemførelse,

— den eller de for projektet ansvarliges økonomiske forhold og tekniske kapacitet,

— arten og omfanget af de tekniske og økonomiske risici, som er forbundet med projektet,

— omkostningerne ved projektet, det økonomiske rentabilitet og de påregnede finansieringsmåder,

— i hvor høj grad den indvundne erfaring i forbindelse dermed kan tilskynde til generelt at indføre teknikken, processen eller produktet i Fællesskabet ; betydningen af en almindelig anvendelse af teknikken processen eller produktet og de fordele, det kan indebære for økonomien som helhed,

— oplysning om, hvorvidt projektet på et tidligere forsknings- og udviklingsstadium er blevet støttet finansielt af Fællesskabet eller af medlemsstaterne,

— oplysning om anden fastsat eller forventet finansiel støtte fra medlemsstaterne, eller fra Fællesskabet,

— ethvert andet forhold, hvormed den ønskede fællesskabsstøtte kan begrundes,

— hvorledes resultaterne af demonstrationen tænkes offentliggjort.

2. Kommissionen træffer afgørelse om at yde eller afslå støtte til disse projekter efter høring af et rådgivende udvalg for forvaltning af demonstrationsprojekter, sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne. Kommissionens afgørelse meddeles straks til Rådet og medlemsstaterne ; den finder anvendelse efter udløbet af en frist på 20 arbejdsdage, såfremt ingen medlemsstat inden for denne periode har forelagt spørgsmålet for Rådet. På anmodning af en medlemsstat træffer Rådet afgørelse om Kommissionens afgørelse ; afgørelsen skal træffes enstemmigt for den første række projekter og med kvalificeret flertal for senere projekter.

Artikel 6

De af Fællesskabet indrømmede fordele må ikke ændre konkurrencevilkårene på en måde, som er uforenelig med principperne i traktatens bestemmelser herom.

Artikel 7

1. Kommissionen forhandler og indgår med støttemodtagerne de nødvendige kontrakter til gennemførelse af de i overensstemmelse med artikel 5 vedtagne projekter. Kommissionen udarbejder med henblik herpå en standardkontrakt med angivelse af hver af parternes rettigheder og forpligtelser, herunder navnlig de nærmere bestemmelser om eventuel tilbagebetaling af den ydede støtte.

2. Den eller de ansvarlige for gennemførelsen af et projekt, som får finansiel støtte fra Fællesskabet, tilsender årligt eller på Kommissionens anmodning denne en rapport om opfyldelsen af de kontraktlige forpligtelser over for Kommissionen, og især om, hvor langt arbejdet med projektet er kommet, samt om de udgifter, der er afholdt i forbindelse med dets udførelse.

3. Kommissionen har til enhver tid adgang til regnskaberne for dette projekt. Den kan foretage revision på stedet og på grundlag af regnskabsbilagene, hvorved den kan følge udførelsen af kontrakten og især fællesskabsprojekternes fremadskriden og gennemførelse.

4. Når størrelsen af Fællesskabets finansielle støtte og projektets omfang berettiger hertil, kan Kommissionen, såfremt kontrakten indeholder bestemmelser herom, deltage som observatør i møderne i projekternes styringsorganer.

Artikel 8

Kommissionen aflægger regelmæssigt beretning om gennemførelsen af denne forordning til Europa-Parlamentet og til Rådet, som udtaler sig om denne beretning.

Artikel 9

Denne forordning gælder i fire år.

Rådet træffer på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den skal forlænges eller ændres.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft efter afgørelse fra Kommissionen eller Rådet, såfremt sagen indbringes for dette, vedrørende den første række af projekter i henhold til artikel 5, og efter at Rådet enstemmigt har vedtaget en forordning, der fastsætter det maksimale støttebeløb, der kan ydes i henhold til nærværende forordning.

Artikel 5 træder dog i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1978.

På Rådets vegne

K. OLESEN

Formand

BILAG

LISTE OVER DE MULIGE ANVENDELSESOMRÅDER

Nedenstående liste giver nogle eksempler på eventuelle områder for denne forordnings anvendelse. Den er ikke udtømmende og indeholder ingen prioritering.

1. Bygninger

1.1. Nye materialer eller ny anvendelse af eksisterende materialer til varmeisolering af nybyggeri eller eksisterende byggeri.

1.2. Metoder til at løse problemerne i forbindelse med bedre og mere avanceret varmeisolering — f.eks. ventilation, kondensation, varmeakkumulering, dampudvikling, brandvedtægter, sikkerhedsbestemmelser osv.

1.3. Mere effektive metoder til rumopvarmning og luftkonditionering og til fremstilling af varmt vand, f.eks. brug af varmepumper med nye tekniske data, der kan forbedre deres konkurrenceevne og pålidelighed, brug af solfangere i mindre skala, forbedringer af de traditionelle systemer til betydelig energibesparelse.

1.4. Metoder til formindskelse af ventilationsbehovet — f.eks. i industrien eller på hospitaler.

2. Forsyning og anvendelse af procesvarme og elektricitet i industrien

2.1. Mere effektive produktionsmetoder og mere effektiv udnyttelse af procesvarme og elektricitet i industrien, f.eks. anlæg, som giver større udbytte, og som er mere pålidelige.

2.2. Genvinding og genanvendelse af spildvarme, enten som varme eller til kombineret fremstilling af varme og elektricitet i samme anlæg eller andre steder — for eksempel ved forbedrede varmeudvekslere, ved brug af højeffekt- og/eller højtemperaturvarmepumper, og ved brug af metoder til varmelagring.

2.3. Demonstration af nye industrielle processer med tilsvarende funktioner, men mindre energikrævende.

2.4. Metoder til udnyttelse af affald eller brændsel med ringe brændværdi til industriens forsyning med varme og/eller elektricitet.

3. Energiindustrien

3.1. Mere effektive metoder til kombineret varme- og elektricitetsforsyning for eksempel højere ydelser, større pålidelighed i anlæggene, udvikling af store lagre og demonstration af fjernvarmeledningsnet.

3.2. Metoder til udnyttelse af affald, spildvarme eller brændsel med ringe brændværdi til energiforsyningen — for eksempel brug af spildvarme fra store industrianlæg eller traditionelle kraftværker, brug af byernes affald og landbrugsaffald til brændsel, demonstration af meget store varmepumper (i størrelsesorden 5 MW eller derover).

4. Transport

4.1. Metoder til forøgelse af motorers og motorkøretøjers effekt uden formindskelse af ydeevnen.

4.2. Metoder til at gøre den offentlige transport mere tiltrækkende — f.eks. kontrolsystemer, information til brugerne osv.